

INDO-LEVEN IN L.A.

Tattoo thriller van Molemans

Griselda Molemans, bekend van verscheidene gedegen non-fictie boeken over Indische geschiedenis, heeft een journalistieke achtergrond en dat is te merken in haar romandebuut *Door het oog van de naald*. Het boek speelt in Los Angeles en je kunt de redactielokalen van de local newspapers bijna ruiken. De roman is opgezet als een thriller en wervelend geschreven. Het raakt echter aan zoveel motieven dat je het niet te snel moet lezen, wil je niet allerlei interessante informatie missen.

Het verhaal draait rond een verslaggeefster, een journalist en een tattoo-maniak. De eerste twee zijn Amerindo's en het is typisch hoe zij zich aan elkaar voorstellen:

"Michael Flohr, tweede-generatie Indo. En jij bent?"

- "Fay Pizarro, ook tweede generatie."

Zo stellen Indo's zich niet zo snel aan elkaar voor in Nederland. Wij bekijken en besnuffelen elkaar en pas als er een gesprek op gang komt, volgen er de vragen naar elkaars komaf. Dat gaat in Griselda Molemans' thriller anders. Sneller. En: zonder het Indoschap te thematiseren. Het Indoschap is er gewoon, daar in Los Angeles, daar doe je verder niet moeilijk over. Wie Griselda Molemans' voorgaande boeken een beetje kent, ziet al snel dat Fay Pizarro een fictieve afsplitsing is van de schrijfster zelf. Immers, haar vader is een Indo-Afrikaan, een afstamming van een Afrikaanse KNIL-soldaat. Deze unieke groep is klein en onderbelicht in de Indische geschiedenis. De schrijfster laat geen kans voorbijgaan dit onder de aandacht van een grotere groep lezers te brengen.

Van Halen

Fay Pizarro is een opwindende jonge vrouw, nieuwsgierig, intelligent en gepassioneerd. Ze zit op Facebook, ja echt, en ze vat een genegenheid op voor haar tegenspeler Michael Flohr. De verhouding tussen beiden is bijna spannender dan de jacht op de tattoo-maniak. Michael Flohr volgt als een slimme rechercheur de zaak, waar jonge vrouwen met tatoeages in hun gezicht worden verminkt, terwijl Fay Pizarro met veel kennis van tatoeages als verslaggeefster op een sensationele nieuwsprimeur aast. Enerzijds werken ze met elkaar mee, anderzijds werken ze elkaar tegen, wat een broeierige erotische lading aan het meeslepende boek geeft.

Het expliciet multiculturele boek telt 59 hoofdstukken. Die zijn genummerd met Romeinse cijfers. Dat doet ouderwets aan, maar het heeft een reden. Romeinse cijfers worden, naast mythologische figuren, namelijk veelvuldig gebruikt door professionele tattoo-kunstenaars. Ook jaartallen spelen een belangrijke rol, zoals het jaar 1938, toen het Nederlands-Indisch voetbalelftal op het WK uitkwam tegen Hongarije. Motieven in het boek gaan zo'n beetje de hele wereld over. Om uiteindelijk terecht te komen in Jakarta, waar een beroemde tattoo-meester resideert: een Indo/Indonesische tattoo-kunstenaar die met... Japanse inkt werkt.

Los Angeles

L.A. bruist. Net als het boek, of andersom. Omdat de hoofdrolspelers Indo's zijn, wordt er soms gegeten op een kleine Indonesische pasar, die gedreven wordt door... Chinezen. Nou is het niet per se zo dat Indo's alleen maar Indisch eten. Oké, Fay haalt een restje *bami goreng* van de vorige dag uit haar koelkast, maar Michael twijfelt elders tussen een pizza of spaghetti met gehaktballen. Om uiteindelijk te gaan voor de "L.A. Philharmonic Conductor Gustavo Dudamel Dog met extra guacamole, patat en een ijsthee". L.A., het is er eten en vreten. Griselda Molemans geeft blijk van haar gevoel voor humor in de

dialogen tussen Michael Flohr en een collega: "Geloof me, er is niets onluisterender dan een pornoactrice te horen klagen over haar hypotheeklasten."

Natuurlijk spelen ook blanken en Latino's een rol in het boek. Maar de kleine Indische gemeenschap komt prominent in beeld. Indo-muziek leeft er nog altijd, meer dan in Nederland. Wat te denken van een band met de naam Sateh Kambing Boys? Grootheden als Alex en Eddie van Halen passeren de revue. De schrijfster komt zelfs met *inside information* over Eddie. De muzikant was een poosje weg van het podium. Niemand wist waarom. De reden bleek dat hij zijn zieke moeder heeft verzorgd tijdens haar laatste levensjaren. Mooi, niet?

Sixties

Ook jaren zestig-hits komen voorbij. Er wordt luchtig gebabbeld over de uitkering van Stichting Het Gebaar, en de Dutch Club AVIO (Alle Vermaak Is Ons) draait nog op volle toeren. Het blad *De Indo* voor de harde kern wordt nog altijd uitgegeven, het *petjoh* van de eerste generatie Amerindo's heet *Indonics* en men denkt met weemoed terug aan de tijden waarin George de Fretes en de Tielman Brothers optraden en dansen nog synoniem was aan jiven. Ook Tjalie wordt herdacht en wel met zijn profetische woorden: "Die Nederlanders gaan uiteindelijk zelf assimileren."

Deze motieven weeft de schrijfster door het verhaal van Fay Pizarro die als tattoo-freak op jacht gaat naar een tattoo-maniak. Gaandeweg het boek komt de hele tatoeagegeschiedenis langs. En die is interessanter dan je als leek zou denken. Hilarische spelfouten bij beroemdheden als Lady Gaga en Rihanna leiden tot vreemde teksten, die door fans klakkeloos worden gekopieerd. De kunst van het tatoeëren gaat zo ver dat schending van auteursrecht ter sprake komt, inclusief een verwijzing naar een boek over de Nederlandse meester vervalsers Han van Meegeeren. Het is niet verwonderlijk dat de psychopatische maniak, met zijn voorliefde voor het verminken van jonge vrouwen, alleen gevonden kan worden via kenmerken in zijn tatoeagekunst. Daar is dus een rol voor Fay Pizarro weggelegd, die zichzelf ermee in grote moeilijkheden brengt. Haar geliefde tegenspeler Michael Flohr neemt intussen een duik in de wereld van de medicijnen via het middel clonazepam, waarmee de slachtoffers van de tattoo-maniak worden bedwelmd.

De thriller kent vele lagen en daarmee laat Griselda Molemans een groot peloton van thrillerauteurs achter zich, dat weinig verder komt dan eendimensionale whodunits. De schrijfster verklaarde op de Tong Tong Fair dat *Oog van de Naald* het begin is van een thrillerreeks. Dat belooft wat.

Griselda Molemans
Oog van de Naald
Mistral € 16,95